

VIRÁGOS LÁNKÓ

Dr. Hölbling

arany-lakodalmára.

A
ki ötven évet tölthet
Boldog házasságban,
Azon a jó Isten keze,
Mennyei áldás van
A fön ősz haj és a szivben
A szeretet heve,
Fönt havas és alant a hegy
Virággal van tele.

Elhangzott az oltár előtt
Holtom- s holtodiglan
S az óta fél század telt el
Édes boldogságban . . .
A két hű sziv élet-fája
Hosszan virágozott,
Áldás volt a virágzason,
Gyümölcsöt is hozott.

A fél század után ma is
Hőn szeretik egymást,
A szeretet rózsá-láncza
Övezi a két társt:
Mind a két jó öreg szivnek
Ifjan forr a vére —
Áldás a hű hitves-párra!
Áldás életére!

Jankó.

Feljelős szerkesztő s laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

CSAK A TEKINTÉLY VÉGETT!

Az a kedves olvasó, kinek talán véletlenül akadnak meg szeméi e sorokon, bizonyára azt fogja gondolni, hogy én itt valamiért rehabilitálni akarom magamat, avagy valakinek a tekintélyében akarok csorbát ejteni!?

Pedig dehogy! Eszem ágában sincs. Csak, mint jámbor tárczairó, hangzatos címet kerestem cikkemnek, remélve, hogy így tán még a politikusok is — azt gondolva, hogy ebben is a kormányt szidják — eme hitükben elolvassák.

Hát iszen nem is igen fognak csalódni, mert az én mesém hőse sincsen megelégedve a kormányval, csak hogy melyikkel? — azt mindjárt elmondom.

Hősöm Pali bácsi, — már t. i. az én Pali bácsim — lévén ő az én anyám bátyja felesége sógorának sógora.

Hűh!!! egészen kimelegedtem! Hála legyen Istennek, csak hogy megtudtam magyarázni a rokonságot.

Daczára a hosszú családi ágnak, Pali bácsim mégis a legrövidebb emberke volt, ha feleségével beszélt, t. i. ő húzta mindig a rövidebbet.

De nem is csoda, mert Máli néni, — még ha jó kedvében volt is — oly hangon beszélt, hogy nem is kellett valami nyúl szívü embernek lenni, hogy iránta kellő respekussal viseltessék, — hát ha haragudott — pattogott!

Engem nagyon szeretett, sőt mondhatom, némi tekintetben el is kényeztetett, mégis, ha rosz fát tettem a tűzre, inkább lettem volna a világ végén, csak szeméi elé ne kellett volna kerülnöm. Hát még szegény Pali bácsi!

Olyan jó ember volt, mint a falat kenyér. Az utolsó krajczárig oda adta gages-ját Máli néninek. Nem kártyázott, se nem lumpolt, (no iszen meg nem tette volna még egyszer!) vendégeket sem hitt, hogy Máli néni ne alkalmatlankodjék velök, sőt még a pipáját is künn szívta ki, nehogy a patyolat függönyök megfeketedjenek.

Szó a mi szó, az én Pali bácsim ritkította párját.

Gyermekeik nem voltak, így én részesültem abban a szerencsében, hogy a szünidőket náluk tölthettem.

Egy roppant hőségű augusztusi napon (valóságos kánikula volt) — ebéd után, Máli néni a szobában, Pali bácsi és én a lugasban szunyókáltunk,

azaz szunyókáltunk volna, ha Máli néni ruczái minduntalan rá nem zendítik: „hét hét óta nem ettem“, — „ruta katama“!

„Hej! ezt még egy ló sem bírja ki!“ kiáltott fel Pali bácsi indulatosan, s kedves tajtpipájából kivette a meggyfaszárt, úgy vágta azt oda a leglármasabb kacsához, hogy menten pipa lett belőle (a pipaszár belefuródott bőgyébe s megállt benne).

De ó Egek! — Éppen akkor jött ki Máli néni, hogy kedves ruczáit megetesse. Fel volt fegyverkezve egy rettenetes nagy seprővel (hogy tisztára seperje a ruczák etetőhelyét). De mikor Pali bácsi rémtettét észrevette, felkapta a ruczát a pipaszárral együtt, oda sietett a lugasba, s megindult a szóáradat: „Te pokolpozdorja, te pávián, te üres tök stb. stb.“ — kirántotta a kimult kacsából a pipaszárt s aló!! — Pali bácsi elől, Máli néni pedig utána futott s így vagy huszszor kerültek meg a lugast. Ekkor én a ház felé futottam, hova Pali bácsinak sikerült még előttem besurranni.

Máli néni utána, de szerencsétlenül járt, — velem együtt érve a küszöbhez, keresztül esett rajtam, s mire feltápáskodott, Pali bácsi az ágy alá bujt, s ott várta a történendőket.

Habár engem iszonyuan meglapított a mint keresztül esett rajtam, mégis bevánszorogtam a szobába s mint legbiztosabb helyen, a kályha-kuczkóban húztam meg magamat.

„Te gyilkos haramia! jössz ki mindjárt az ágy alól?!“ sipitá Máli néni dühösen.

„Nem megyek, — csak azért se, — jusz se! Megmutatom én neked, hogy ki itt az ur!“ — s megkopogtatá bütykös ujaival a padlót.

„Nem jössz ki!“ — kiáltotta magán kívül s a seprővel erélyesen csiklandozta (bökdöste) Pali bácsi hasát. — „Tüstént kijössz, mert majd megtanítlak tudom Istenem“.

„Csak azért sem megyek, itt én vagyok az ur!“ — Ez ellen persze semmit sem lehetett szólni. Máli néni beleült egy karosszékre és mérgeben elájult.

En kiosontam a tett színhelyéről, s hogy azután mi történt? — azt nem tudom.

Annyit azonban mégis megtudtam, hogy Pali bácsinak megfoghatatlan makacssága csak onnan eredt, hogy restelte előttem az egész dolgot, s „csak a tekintély végett“ mutatta meg, hogy mégis ő az ur a házban.

Süstörgő.

Keserves állapot.

SZAKÁCSNÉ (sóhajtva elmélkedik): Hejh Istenem, Istenem! be keserves állapota is van a szegény szakácsnénak! Sehogy se jó! Ha jól főzünk, mind megesszik s nekünk nem marad, ha rosszul főzünk, elkergetnek, ha szép, fiatalok vagyunk, az asszonynak nem tetszünk, ha rút, vének vagyunk, az úr ki nem állhat bennünket.

Hivatalos nyelv.

Dr. Kósa Jenő híres természettudós nagy különöz hírben állott. Különös szórakozásai közé tartozott, hogy rendszeren egy saját maga idomított majmot magával hordozott minden-hova. A természettudós egy alkalommal bogarászni elbrándult egy közeli mezővárosba. A vasuton azonban kénytelen volt a majomért, melyet egy fedővel el-látott kis kosárkában magával csi-pelt, egy külön jegyet váltani. Hiába protestált dr. Kósa, hogy csak mállhat visz magá-csal, a melyért nem kell fizetnie, de nem használt föl-szólamlása.

— Hát adja ide azt a majomjegyet! szólt végre boszusan.

— A fennálló szabályok szerint mi csak kutyának tekinthetjük a majmot! válaszolá a vasuti pénztárnok a jegyet átnyujtva.

— Tán ezt is kutyának tekinti az ur? kérdé ismét Kósa uram, miközben egy nagy teknősbékát vont elő nagy, öblös zsebéből.

— Nem kérem, mondá a pénztárnok, a — **FOV-ROK** díjmentesek!

IGAZAT MONDOTT.

Hadnagy (egy gazdag örökösnehöz): Ah nagysád, hány embert boldoggá tenne ez a finom, puha kis kéz!

Hölgy: Hogyan? Hisz kezemet csak egynek adhatom?

Hadnagy: Biztosítom róla, hogy ha nekem nyujtaná kezét, nagyon sok embert tenne általa boldoggá!

Egy szombati napon a sétatéren.

— Hodjan ölsz azon a phadon, Záli? Nem szégyelsz mogo-doth, hodj idj meglátják thégedeth? Theszed le mindjárt a lá-bodath!

— Nü mámi, akkhar minek vetthönk a — *selöm-khacpa* meg a *fhélezipü*?!

Hölgy: A költemény sem az ön fejből való, mert ön egyszerűen leírta Petőfinek egy versét.

Katonai gyakorlaton.

KAPITÁNY: Most egy országutra érünk, őrmester vigyázzon, hogy a legény-ség cseresznyét ne lopjon.

ŐRMESTER: Bocsánat kapitány úr, ezek nyárfák.

KAPITÁNY: **Az mindegy, az ember nem lehet eléggé óvatos!**

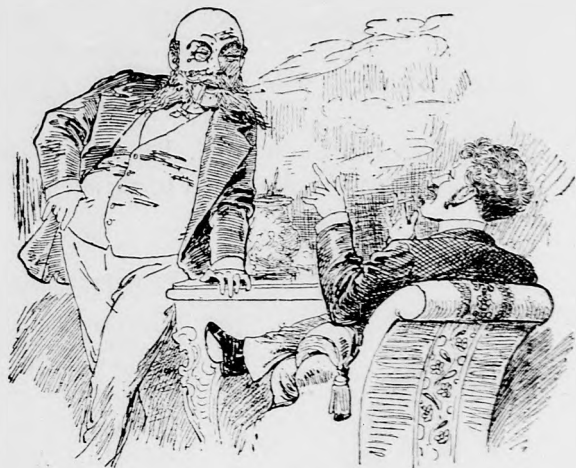
Kaszárnya-filozófia.

Altiszt (a legény-ségi iskolában a szabadban való tájékozásról tart előadást): A nap vagy hold után a katona soha-szem tájékozhatja magát; először azért, mert a katona nem csillag-vizsgáló; másod-szor és különösen pedig azért, mert az égnek az a két csavargója min-dig forgolódik, mint a rossz re-monda-esikó!

TROMF.

Költő: *Nagy-sám egy hajfür-töt küldött ver-semért, melyet önnek ajánlot-tam, de hisz a haj nem az ön fejről való.*

Furcsa zongorázás.

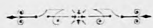
— Te pajtás, nem hallottad még, milyen nagyszerűen zongoráznak a Jankó-féle zongorán a zirczieknél?

— Nem én barátom! Sohasem hallottam én a zirczieknél zongorát.

— Hja nem is úgy zongoráznak, hogy hallani is lehetne.

— Hát hogyan?

— Csak úgy — *elméletileg!*

Mit tudnak a férjek.

FÉRJ: Ugyan miféle feltűnő ruhát csináltattál megint magadnak!

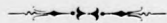
FELESEG: Eh mit tudtok ti férfiak a női ruhához!

FÉRJ: Azt mindenesetre tudjuk, hogy mennyibe került.

Czikória.

— Mondja csak kedves Lajos lelkem: ha egy „pikoló” tizenkét krajczár; mi lehet az ára egy — „piko-csikó”-nak?!

Vigasztalás.

- Minden balesetben akad valami vigasz.
- Hát ha kitöri a balkezét?
- Azzal vigasztalódom, hogy nem a jobb kezem tört ki.
- Hm és ha a jobb kezét töri ki?
- Azzal vigasztalódom, hogy ép a lábam, és legalább sétálhatok.
- De ha a lábán esik baj?
- Vigaszom, hogy nem szegtem a nyakamat.
- Hát ha nyakát töri?
- Azzal vigasztalódom, hogy nem szenvedtem sokáig.

Ismertető jel.

Jokidorgó László

— Te Juczi miről ismered meg, hogy melyik az ur sörös pohara?

— Mindig *meleg* a füle!

Vacsorakor.

NŐ: Már egészen besötétedik; az ember a saját száját sem találja meg.

FÉRFI (feléje hajolva): Engedje meg nagysád, hogy az én ajkaim segítsenek megkeresni!

Vendéglőben.

Vendég: Pinczer hozzon egy rostélyost, de ne kicsit, mert szörnyű ideges vagyok s minden kicsiség rettenetesen izgat.

A lelkiismeret szava.

— **PINCZÉR** (a mulatozó vendégekhez): *Uraim, egy nő várakozik odakint s azt mondja, hogy férje itt van, pedig már régen otthon kellene lennie...*

— **VENDÉGEK**: (mintegy villámütésre valamennyien egyszerre felugornak s egyszerre kiáltanak) **Ah, az én feleségem!**

GYEPI MEKÉSZSZEL.

ATYA: Jaj, most elaludt a lábam... alig tudom megmozdítani.

VIKICZA: Mondd csak papa, behunyod a tyukszemedet, ha a lábad elalszik?

Dosz iszt vasz András!

— Te moczoska, adjál nekem edj phoszi.
— Hát nem eleget adtam én már a nagyságos urnak?

— Hiszen még egyet sem nem adtál.
— Dehogyan nem, csakhogyan mindig úgy küldtem. *Áadtam a csókot az Andris kocsisnak, az átadta a nagyságos asszonynak s a nagyságos asszony a nagyságos urnak!*

— Nű dosz iszt wasz András!

TAKARÉKOSSÁG.

Gazdasszony (a szakácsnéhoz): Bizony a régi szakácsném takarékosabb volt, mint maga. Maga az egész bérét elprédálja, míg a *másik szakácsné még egyszer annyit megtakarított magának, mint amennyi bére volt.*

A közönség az oka.

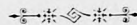

— Hallja maga pinczér, mi annak az oka, hogy annyi itt maguknál a szunyog? Már vagy 25 megcsipett.

— Hja kérem, ennek a közönség az oka.

— Hogy-hogy?

— Kevesen jönnek! Ha többen jönnének az urak, kevesebb szunyog jutna egy-egy vendégre!

A hétfői közgyűlés előtt.

— Kedves város-atyus! Interpelláld a közgyűlésen a főmérnök urat, hogy miért hever már hetek óta a koczka-kő az új igazságügyi palota előtt, miért nem rakták le?

— Nem lehet fiam! A főmérnök ur hetenként háromszor napibiztos a sparrkaszában: *a veclit vissza dobják!*

A törvényszék előtt.

— Igaz, hogy Petykó Náci, a sánta kisbíró azt mondta magának, hogy: „Te czudar, csaló, gazember!”
— Igenis, kérem alásan, de még azt is mondta, hogy: — „Te baranya-baáni elüljáró!”

SPORT.

A Pécselt megtartott lóverseny utójátéka:

nagy szellemi ököl-birkózás

Baranya- és Somogyvármegye

két leghíresebb gorombóczija:

Furkó (dzsentrí) és **Fütykös** (bürger) között.

SZABÁLYOK:

1. Oldalba verni egymást szabad, így azonban, hogy a test épségében hiba ne essék.

2. A meggyomrozás sincs kizárva, csak az emésztésnek ne ártson.

3. Bosszankodni lehet; de megharagudni nem szabad.

HURRÁ!

I.

Miről nevezetes a veréb?

Talán tenger nagy eszéről?

Oh nem! jellemző vonása egyéb;

Híres ő nagy szemtelenségéről.

Szemtelenségénél még nagyobb irigysége,

Bántja őt emberek, lovak futása,

A robogó fogatok nagy mennyisége,

S bántja őt a sok dzsentrí látása.

Egészségtől duzzadó falusi fiatalokat,

Tartja ő majmoknak, varjaknak,

Mert nem járatnak Veréb-féle lapokat.

Szemtelenségét avval tetézi,

Mivel komédiáját bevégzi:

„Lófuttatás volt a réten

Azért volt itt a sok — ló!”

Lófuttatás csak volt a réten,

Azért maradt itt még is egy nagy ló!

Ne bánja Fütykös a versmérték hiányát

Tekintse csak a tartalom igazságát.

Furkó.

II.

*Ime itt a finom választ**És a dzsentrí bölcsessége —**Igazán volt a „Fütykös“-nek . . .**Száz szónok is egy a vége . . .**A „veréb“ csak csipkelődik,**Hogy ha a stoff arra való:**Hej de a mint látni tetszik:***Harap is meg rug is a ló!***Fütykös.*A tusából már elég e!;
A biroknak legyen vége!*Jankó.*

A határoza tképes szám

vagy:

városi közgyűlés,

melyre a bizottsági tagokat kötéllal fogdosták.

Kardos Kálmán főispán kard nélkül jelent meg a közgyűlésen, gondolván magában, minek neki a kard, a mikor ő amügy is — Kardos.

Körül néz és látja, hogy nem látja a bizottsági tagok határozatképes számát. Ezen maga a derek főjegyző is csudálkozott, mert roppant nevezetes — törzstőke ki-, be-, le- és elfektetésekről lévén szó, minden bizottsági tag meghívójára azt jegyeztette: „Nagyon fontos.“ De mit ér manapság a t. város-atyák előtt a „fontos“, a mikor — „kiló“-val mérnek. Azt kellett volna a meghívóra írni, hogy „A törzstőkén osztozunk!“ — mind ott lett volna. Erre az okos beszédre még a temetőben szendergő bizottsági tagok is föltámadtak volna halottaikból. Csakhogy ezt nem szabad ám a meghívóra írni. Nem engedi a polgármester. Ő nem akar osztozni!

Mit volt mit tenni, a szab. királi „röndör“-séget mozgósították. Ki lett adva a parancsolat, hogy járjanak utcáról-utczára, házról házra s a hol egy „90-es“-t találnak, fogják meg, kísérik a városházára. Jó hogy nálunk még a hordárok és fiakerosok száma nem megy 90-ig, mert a milyen értelmes a mi rendőrségünk, egy 90-es hordárt meg egy 90-es fiakerost is bekísértek volna a „zöld asztal“ mellé.

Ennek a szerencsés körülménynek tudható be, hogy a régi pécsi elnevezésnek megfelelő valóságos „90-es“-eket, azaz csupa exotikus város-atyákat vittek be, a sok közt volt olyan is, a kit ha nem úgy kísérik, még maig sem talált volna a közgyűlési terembe, mert a „jó atya“ még soha sem volt közgyűlésen, dacára, hogy már vagy huszonöt éve ott figurál a neve a törvényhatósági testület névsorában.

És még a miniszter csudálkozik, mint lehet, hogy mindig azt olvassa a tanács fölterjesztéseiben, hogy általános a közérdeklődés, a közóhaj, az egész város közönysége lelkes odaadással függ az ügyön és soha sincs meg a közgyűlésen még a — határozatképes szám sem.

Hja! mondaná erre Veöröshegyi: „Toljás maga aztat nem ért!”

Denikve összefogdosták valahogy a határozatképes számot. Szavazatra került a sor. De az egyik bizottsági tagnál éppen akkor másra került a sor. Ki kellett mennie valami „fontos“ ügyben. Egyszerre kiáltott rá az egész tanács, hogy: „Maradjon!” S miután egy sokat mondó arcz-mozdulattal érthetővé tette, hogy neki menni kell, mert különben „büzlük valami Dániában“ — kibocsátották, hanem előbb írásba kellett adnia, hogy visszatér. A mint az ajtó nyílt, az alkalmas pillanatot egy fiskális „atya“ föl akarván használni, kismarant. „Szökik a fiskális!“ hangzik föl száz torokból, azaz dehogyan százból, hiszen akkor, ha százan lettek volna, bátran elmehetett volna még 33, de csak 67-en voltak, azért nem engedhettek el egy szálat sem, mert különben oda a határozatképes szám.

Nagynehezen leszavaztak.

Amint a Littkéék nevéhez jutott az aljegyző, kiáltja hangosan: Littke J á n o s! Mind a két Littke ott volt, de egy kukkot sem szóltak. Ismétli: Littke J á n o s! Megint csak hallgatnak. Nagyt néz rájuk az aljegyző ur, mintegy azt kérdezve, hogy hát mi lesz: igen? vagy nem? újra harsogja: Littke J á n o s! Erre már aztán megszólal a „Champagner“, hogy Littke „János“-ra egyikük sem hall; mert az egyikükük J ó z s e f, a másikuk meg F e r e n c z — a József az „nagyságos!“

Végtére is meglett a — határozatképes szám!

Buczko Bernát

rönddörmögései.

Ez az!

Ráuntak a zurak a husra! Mos mán nem hust komiskálok a vámnál, halom itt a szab. királi piharczon tejet, téföt, turut mög gombát! Na ja! Ki töhet rúla, mos erre gyütt a mi zurainknak a gusztussik.

Szokás-mondás, példabeszíd: a möllik kutyát e-akarik pusztétani, veszőtt hirit kötik. Igy töszünk mink is. A mire a zuraknak gusztussik gyün, ráfogjunk, hogy ártalmatos a közegésségre, oszténg elkonmiskájunk; ott-hun mög a zurak jó étvágygyal mögöszszék. Ez az! Vájják küvé a gyomrikba! De ezt nem én mondom, halom az, a kitül az elemóziát elkonmiskátunk. Nekiünk azt muszáj mondani, hogy: vájjék kedves egésségikre — a közegéségre ártalmatos szappanyos tej, lisztös téfő, meszes turu mög a bolondos gomba!

No mán csak uri böndöbe való is az a czudar gomba, hogy a filoxéria czifrázza ki a gyökerit! Mögjártam én a minap vele.

Kimék a tekéntetös Cziler doktor urral a szab. királi piharczra, oszténg összekonmiskátunk egypár vékára való gombát. No mondok, ebbü mán csak néköm is gyut egy lábosra való. A mint e-zártunk az ör-mestör ur szobája mellett szorongó kuczlikba, hát egy sipkáravalót e-emetem, oszténg odattam a zasszony-nak, hogy készizje el urasan; még egy kis konmiskát téföt is attam hozzá, mondok, hogy antul fájinabb lögyik.

Ez az! Hadd lögyünk eczezé mi is urak! Na ja!

Délbe a mint möghuzták a levesindulót, a zasszony is beállított a zuri ebéddel. No mondok, öszünk! Nagyon uras színe vót annak a gomba-csuszpájznak, akárcsak a szivárványnak, halom azér csak mögöttünk. Hát alighogy rágyütök a zebéd utáni vörzséni-csutára, a kit az ordonáncz a kapitány ur pököládájábú nízött ki a számomra, eczezé csak e-kezd bennem a gomba bennem tortyogni s ujan majálisra való kedvem támadt a keservetös gomba-kintú, hogy a zanyukommal rágyütöttunk arra a pörgetyús kállai kettősre s talán még most is járnánk, ha a téns Schwarz doktor ur egy kis mödöczináva here nem ütí azt a kótyalagos kerge kedvünket.

Ez az! Hát becsapódtam!

A mit a zuraknak konmiskátunk, az jó gomba vót; a mibü mög én pakútam be, az bolondos gomba vót, a kitü mögmaszlagosodik az szab. királi ész!

Ez az! No de nem is öszök én többet gombát; mömmaradok én a zürögghi husnál, legjobb a hus. MÉR? Mer röndnek muszáj lönni!!!

Ez az!

HIRDETÉSEK:

A
legkellemesebb
kirándulási hely
bányatelepen

Gebhardt István
csinosan berendezett

kerti helyisége

az
„1000 éves gesztenyefához“
Jó pincze!
Kitűnő konyha!
PILSENI SÖR.
Vasár- és ünnepnapon
zene.

Gyönyörű kilátás! Kellemes üdülés!

♦♦♦ Egy jó könyv. ♦♦♦

..... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidek és vellesek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben **igen kiváló szolgálatokat tettek.** Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéseért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a **szerecsésen meggyógyítottaktól** származó értesítések tanusítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már **minden reményt feladtak.** E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt** minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címét s czimezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében.** — A megküldés **ingyen történik.**

POLLÁK SOMA

tehénemü és női pipere-czikkek raktára

Pécsett, Király-utca 10. szám.

Napernyők:

- 1.85 kr. Egy csinos **selyem napernyő** kockás vagy csikos.
- 1.90 kr. Egy fekete **atlasz napernyő**.
- 2.45 kr. Egy igen elegáns **napernyő** kockás vagy csikos.
- 2.85 kr. Egy moire **napernyő** minden színben.
- 3.15 kr. Egy fekete **selyem doubl napernyő**.
- 3.80 kr. Egy nagyon finom csikos napernyő.
- 4.60 kr. Egy finomabb csikos napernyő.
- 4.80 kr. Egy igen finom fekete selyem napernyő.
- 3.40 kr. Egy csinos csikos selyem napernyő.
- 96 kr. Egy Croiser **férfi napernyő**.
- 1.10 kr. Egy doubl férfi napernyő
- 1.20 kr. Egy finom csikos vászon napernyő
- 2.85 kr. Egy finom selyem esőernyő
- 45-86 kr. Egy gyermek napernyő

Czipők:

- 3.85 kr. Egy pár magas **női bőrczipő**.
- 2.45 kr. Egy pár Regatta **női bőrczipő**.
- 2.65 kr. Egy pár Regatta **női Chevron** czipő.
- 2.85 kr. Egy pár Regatta lak **női** czipő kapocsal.
- 1.85 kr. Egy pár regatta vászon **női** czipő sima vagy csikos
- 1.65 kr. Egy pár Regatta lasting **női** czipő.
- 2.85 kr. Egy pár Regatta krokodil **bőr női** czipő.
- 3.65 kr. Egy pár lasting czug **női** czipő.
- 5 frt. Egy pár magas lack **női** czipő kesztyűbőr betéttel.
- 4.80 kr. Egy pár jó magas férfi **bőr** czipő angol sarokkal.
- 5.85 kr. Egy pár magas férfi czipő lack borítással.
- 5.85 kr. Egy pár magas jobb minőségű **férfi** bőrczipő varrott.

Gyermek czipők

30 krtól kezdve 2.50 krig

a legnagyobb választékban.

Fehérnemüek:

- 1.20 kr. Egy férfi ing cretonból.
- 1.20 kr. Egy férfi ing schiffonból.
- 1.85 kr. Egy kitünő jó minőségű fehér ing.
- 1.65 kr. Egy legjobb minőségű színes creton férfi ing.
- 1.10 kr. Egy női vászon ing
- 1.25 kr. Egy jobb minőségű vászon női ing himzéssel.
- 1.10 kr. Egy jó női vászon ing.
- 1.25 kr. Egy jobb minőségű schiffon női ing himzéssel
- 1.10 kr. Egy női háló köntös schiffonból
- 1.45 kr. Egy legfinomabb háló köntös himzéssel.
- 5.25 kr. 1 vég 30 rőfös creasz vászon
- 6.80 kr. 1 vég 30 rőfös irlandi vászon.
- 5.80 kr. 1 vég 30 mtrs. jóminőségű schiffon.
- 6.75 kr. 1 vég 30 mtrs. legjobbminőségű schiffon.
- 1.50 kr. 6 pár kötött férfi harisnya.
- 2 frt. 6 pár kötött női harisnya
- 2.65 kr. 6 pár kötött női harisnya legjobb minőségű hat különböző színben.
- 10-14-30 krig gyermek harisnyák.
- 78 kr. 1 tet jó gyermek zsebkendő.
- 1.10 kr. Egy fél tet fehér vászon zsebkendő.
- 1.35 kr. Egy fél tet jóminőségű színes zsebkendő.
- 60 kr. Egy jó vállfüző (mieder)
- 1.20 kr. óra tollu vállfüző.

TOLLAK,

virágok és

ILLATSZEREKBŐL

nagy raktár.

Férfi és fiu szalma kalapok 30 krtól 1 frtig.

- 1.80 kr. Egy férfi öltönyre való szövet.
- 6.80 kr. Egy jobb minőségű férfi öltönyre való szövet.

Nadrágszövetek

1.80 krtól 3 frtig

- 1.20 kr. Egy jaeger férfi ing.
- 1.85 kr. Egy igen finom jaeger ing.
- 20 kr. Egy cautschuk gallér.
- 45 kr. Egy pár cautschuk kezélő.
- 12 kr. Egy pár gyermek kesztyű
- 20 kr. Egy pár női kesztyű.
- 80 kr. Egy pár női bőrkesztyű 2 gombos
- 80 kr. Egy pár svéd-kesztyű 3 gombos.
- 80 kr. Egy pár férfi bőrkesztyű.
- 1 frt. Egy jobb férfi bőrkesztyű kivarrással és kapocsal.
- 3.80 kr. Egy női ruhára való 10 méteres kelme sima szín vagy kockás.
- 80 kr. Egy méter atlasz
- 86 kr. Egy méter csikozott selyem kelme.
- 96 kr. Egy méter moire selyem.
- 86 kr. Egy méter bársony.
- 1.90 kr. Egy méter selyem ruhakeleme.
- 1.60 kr. Egy méter surah.
- 1.65 kr. Egy méter plüsch.
- 2.40 kr. Egy méter gyönggyel kivarrott bársony.
- 1.60 kr. Egy pár csipke függöny
- 1.90 kr. Egy pár jutte függöny.

CSIPKÉK,

csipke kelmék,

paszományok,

GOMBOK,

SELYEM CZÉRNÁK,

pamutok

nagy választékban.

SELYEM MOIRE SZALAGOK

minden színben, nagy választékban.